

РЕШЕНИЕ

№ 4509

гр. София, 20.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Аглика Адамова
Ива Кечева**

при участието на секретаря Ани Адреева и при участието на прокурора Златева, като разгледа дело номер **3528** по описа за **2011** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение по НАХД № 14299/2010 г. на Софийски районен съд (СРС), НК,6-ти състав, е потвърдено наказателно постановление (НП) № 55623/27.07.2010г., издадено от Зам.-началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Х. Б. А., ЕГН [ЕГН], на осн. чл.,182,ал.1,т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за извършено нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП, а на осн. Наредба № I-139/27.11.2007г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство и нарушенията, са му отнети 12 контролни точки.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Х. Б. А., с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и основателност.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Златева изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Административен съд - С.-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както

наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целения с нея деволутивен и суспензивен ефект. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано.

Във връзка с изложените в касационната жалба доводи е необходимо да се отбележи следното: Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че районният съд неправилно е възприел фактическата обстановка при недостатъчно доказателства касателно извършеното нарушение, и по-специално твърденията, че от показанията на свидетелите, вкл. и от подписаната от самия нарушител декларация не се установявало по безспорен начин, че именно той е управлявал засеченото с цитираната скорост МПС и е извършил вмененото му нарушение са неоснователни.

В конкретния случай, се касае за нарушение, безспорно установено със система, заснемаща автомобила на нарушителя и записваща датата, точния час и регистрационния номер на автомобила. Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, определените от Министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС. Според разпоредбата на чл. 189, ал. 7 ЗДвП, снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС, са веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. По делото е снимка на автомобила на водача, с

отразени в нея точната дата ,място и час на извършеното нарушение, както и регистрационния номер на МПС. Приета и неоспорена, както в административно –наказателното производство, така и в хода на делото, е и саморъчно попълнена и подписана от касатора декларация, според която именно той е управлявал засечения с превишена скорост лек автомобил на посочените в АУАН дата и час.

Останалите,наведени от касатора касационни основания,също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд,изцяло възприети от настоящия състав.Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушението, за което са наложени наказанията на санкционираното лице. Поради това, решението е обосновано и правилно.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение I от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА НАХД № 14299/2010 г. на Софийски районен съд (СРС), НК,6-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.